

1920-06-05

SENDER

Jens Ferdinand Willumsen

RECIPIENT

Siegfried Wagner

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Sender's location:

Nice (Frankrig)

Mentioned people:

Billedhuggerforeningen

J.P. Dahl-Jensen

Den Frie Udstilling

Archive:

J.F. Willumsens Museum

Bog: Breve fra J.F. Willumsen til

Siegfried Wagner 1905-46

TRANSCRIPTION

3 Place Charles Felix. Niçe – France (AM)

5 Juni 1920

Kære Wagner.

Fra England har jeg modtaget indlagde Brev. Det er noget gammelt for det har først været i Danmark, saa i Nizza og saa i Italien og nu i Nizza igjen, Jeg har selvfølgelig ikke kundet svare paa det da jeg ikke kender disse Billedhuggeres Adresser. – Jeg kan "godt lide"! at Dahl Jensen betragtes som en Kunstner der skal omtales., saadan en Telegrafklokkestøber – Naa større Idioter paa Kunstens Omraade end Englænderne

findes ikke, det skulde da være Amerikanerne.

Maaske De vil lade Brevet gaa videre til Billedhuggerforeningens

Formand, som jeg heller ikke ved hvem er.

Jeg er lige hjemkommen fra to Maaneders Rejse i Italien.

Sikken Varme vi havde i Rom, Jeg følte mig som en levende Aal paa en glohed Stegepande, Det er maaske tyvende Gang jeg var i Italien; men ogsaa denne Gang saa jeg paa Kunsten der fra en ny Side. Det er jo Kunstlandet par Excellence, ja det eneste virkelige Kunst-

land i Europa – nu, da der ikke er mere Kunst at se i Grækenland. Skade at der ikke er til at være længere i de store Byer for Støv og Støj af de store Automobiler. Der er ved at gaa Amerika i Italien – d.v.s i Rom – Genua – Milano – I de mindre Byer kan det endnu gaa an; men det varer ikke længe, for de er ogsaa allerede godt med paa Motorcykleknald.

Og alt er dyrt og i samme Forhold er alt bleven daarligere. Vi overværede Jean d' Arc's Canonisation i Peders Kirken, det var jo en verdenhistorisk Begivenhed. Ceremonien var lang og trættende. Vi var oppe Kl 5 om Morgnen og kom først tilbage

Kl 2. Men vi opnaaede at se Pavehoffet udfolde sig i sin fulde Glans fra Renaissancens Dage. Det var Umagen Værd. Vi havde tænkt os at tilbringe Midsomren i en af Italiens Byer; men det skal vi dog ikke indlade os paa, maaske tager jeg alene til Venedig i Efteraaret. I Sommer tager vi nok på i Bjærgene her bag ved.

Tak for Deres sidste Brev af Langfredag

Det glæder mig at høre at De synes godt om mine sidste Billeder paa Den Frie. Jeg har desværre ikke noget Studie mere af den "svømmende Kvinde" i Slaraffenvand Alt er realiseret –

Jeg er glad for at der kom Røre i de politiske Forhold i Danmark. Saa skal vi vel ikke mere betale Skat til de "dovne Labaner" som man var saa bange for.

Mange Hilsner fra os begge til Dem og Deres Kone

Deres gamle
J.F. Willumsen

OMTALTE VÆRKER

- J.F. Willumsen: *Slaraffenvand* (1917). Tempera på lærred, 250 x 150 cm. J.F. Willumsens Museum, Inv. 320

3 Place Charles Felix, Nice - France
(A M)

5 Juni 1920

Kære Wagner.

Fra England har jeg modtaget
indlagde Brev. Det er noget
gammelt for det har først været

i Danmark, saa i Nizza og
saa i Italien og nu i Nizza igen.
Jeg har selvfølgelig ikke kunnet
svare paa det da jeg ikke kender
disse Billedhuggeres Adresser.

— Jeg kan "godt lide"! at Dahl-
jensen betragtes som en Kunst-
ner der skal omtales, saadan
en Telegraf Ekkester - Naa
store Idioter paa Kunstens
Omraade end Englønderne

paa Kunstens Omraade end
findes ikke, det skulde
da være Amerikanerne.
Maaske De vil lade Brevet
gaa videre til Billedhugger-
Foreningens Formand, som jeg
heller ikke ved hvem er.

Jeg er lige hjemkommen fra
en to Maaneders Rejse i Italien.
Sikken Varme vi havde i Rom,
jeg følte mig som en levende
Aal paa en glohed Stegspand.
Det er maaske tyvende Gang
jeg var i Italien; men ogsaa
denne Gang saa jeg paa Kunsten
der fra en ny Side. Det er
jo kunstkandet par Excellence,
ja det eneste virkelige Kunst-

Land i Europa - nu, da der ikke
er mere Kunst at se i Græken-
land. Skade at der ikke er
til at være længere i de store
Byer for Støv og Støj af de store
Automobiler. Der er ved at
gaa Amerika i Italien - dvs.
i Rom - Genua - Milano -
de mindre Byer kan det endnu
gaa an; men det varer ikke
længe, for de er ogsaa allerede
godt med paa Motorcykle knald.
Og alt er dyrt og i samme
Forhold er alt bleven daarligere.
Vi overværede Jean d'Arc's
Canonisation i Jeders Kirke,
det var jo en verdenshistorisk
Begivenhed. Deremonien var
lang og trættende. Vi var oppe
kl. 5 om Morgnen og kom først tilbage

Ke 2. Men vi opnaaede at se Pave²
hoffet udfolde sig i sin fulde Glan
fra Renaissancens Dage. Det var
Umagen Værd. Vi havde tænkt
os at tilbringe Midsommeren i en
af Italiens Byer; men det skal
vi dog ikke indlade os paa, ^{maa}
tager jeg alene til Venedig i Efter²
aaret. I Sommer tager vi nok op i
Bjærgene her bag ved.

Tak for Deres sidste Brev af Langfredag.
Det glæder mig at høre at De synes
godt om mine sidste Billeder paa
Den Frie. Jeg har desværre ikke
noget Studie mere af den "svøm-
mende Kvinde" i Skaraffenwand.
Alt er realiseret.

Jeg er glad for at der kom Røre i de
politiske Forhold i Danmark. Saa
skal vi vel ikke mere betale Skat til
de dovre Labaner som man var saa bange
for. Mange Hilsener fra os begge til Dem
og Deres Kone. Deres gamle
J.F. Willumsen